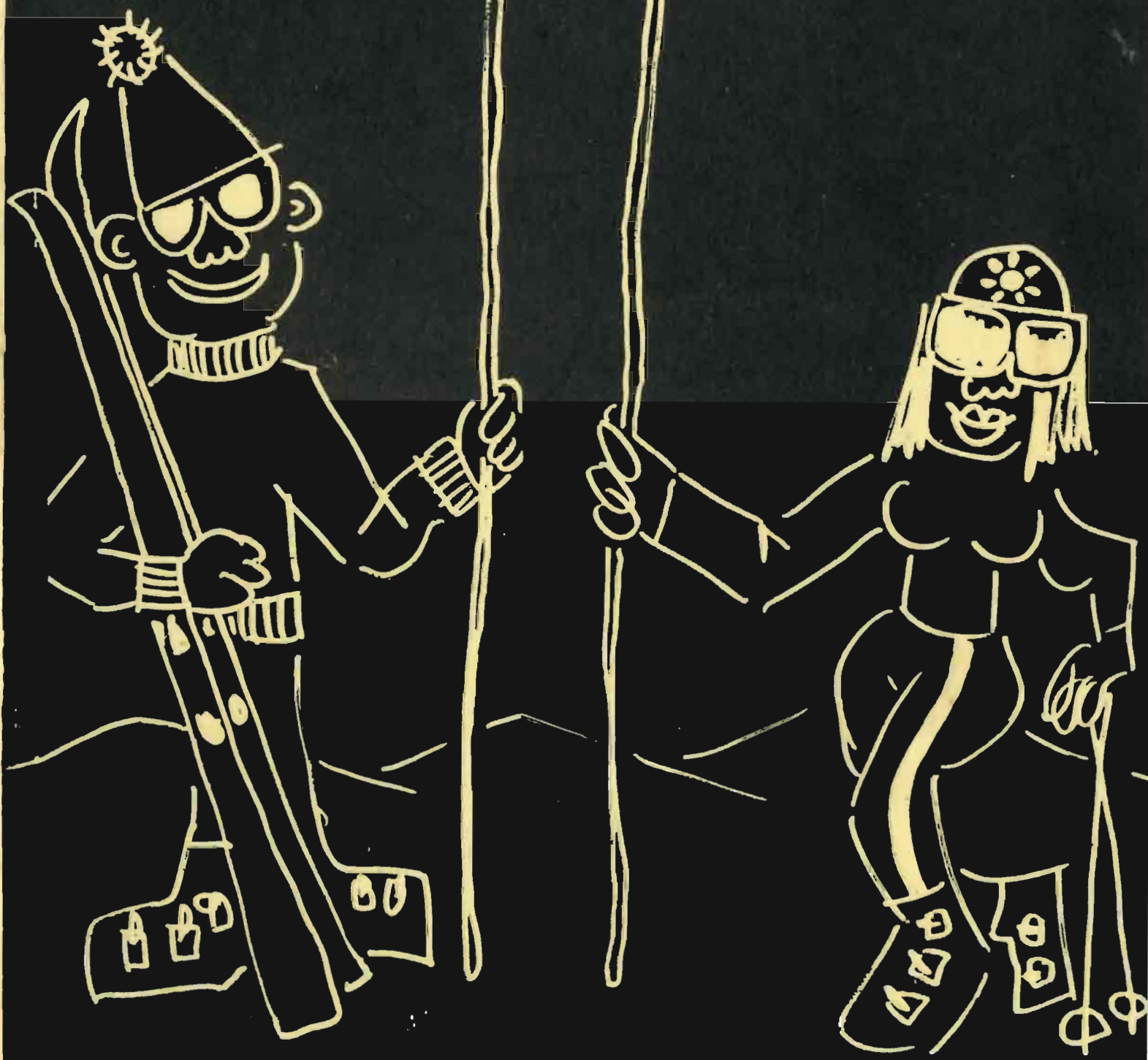
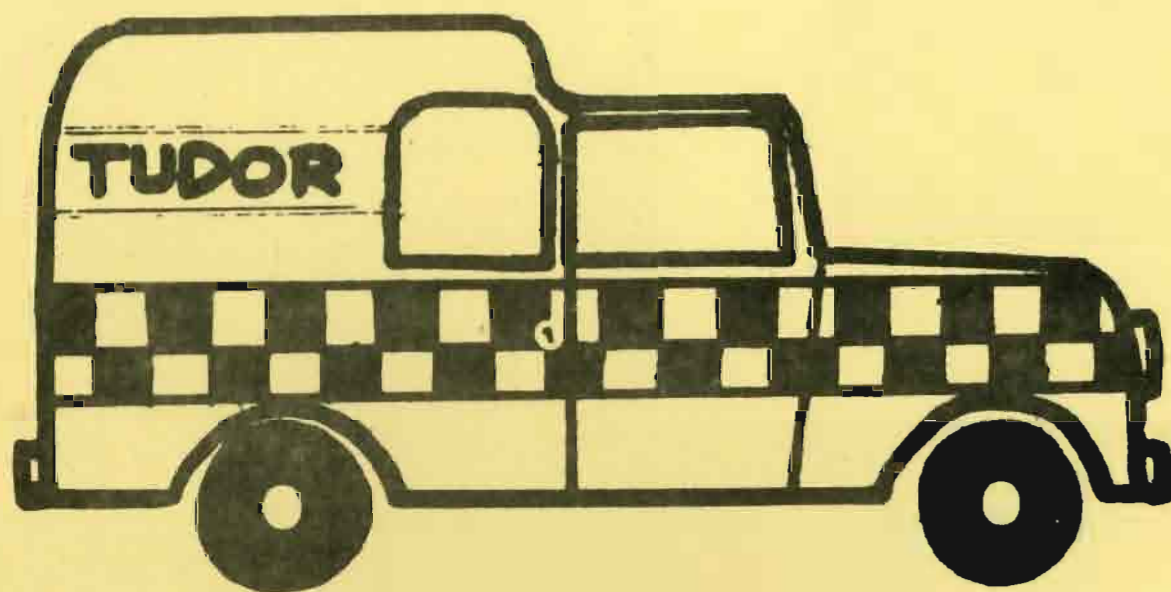

maia

novembre - desembre 80

TOT PER L'AUTOMOVIL

RECANVIS
MACIA

VILANOVA I LA GELTRU

CARRER LLIBERTAT, 51
TEL. 893 04 23

AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
TALAIA

CARRER COMERÇ, 4 - TEL. 893 12 57
VILANOVA I LA GELTRÚ (BARCELONA)

C I R C U L A R P E R A L S S O C I S

/NOVEMBRE - DESEMBRE 1980/

PRESIDENT: JOSEP JULIA I LLOBET

SECRETARI: DAVID VIDAL I SANCHO

BUTLLETI: MANUEL DALMAU I ESCOFET - JOSEP CANDELA I OLLE

LA JUNTA DIRECTIVA I DE LES SECCIONS

DESITJA A TOTS ELS SOCIS DE LA TALAIA

I ALS SEUS SIMPATITZANTS,

B O N E S F E S T E S

D E N A D A L I U N

F E L I Ç A N Y 1981

Salutació

No se com donar les gracies a tots aquells companys que varen fer possible la celebració del sopar de germanor, un dels ultims actes que s'han fet amb motiu del XXV aniversari de la fundació de l'entitat. Aquest sopar es va fer el passat 22 de novembre als locals del prestigiós restaurant vilanoví CAN GATELL.

Crec fermament que la Talaia va viure aquella nit recordant plena ment els seus vint-i-cinc anys de vida, les peripecies, les rialles, la satisfacció d'haver trepitjat un cim per primera vegada, etc...

Fou una nit de records, d'alegries i de nostalgies, però sobre tot, una nit de germanor.

Companys, a tots moltes gracies, esperem poguer arribar a un cinquanté aniversari tan profitós com aquest vint-i-cinqué.

JOSEP JULIA..

mirim

Caputxins, 11 - Telefon 893 21 45
VILANOVA I LA GELTRU (Barcelona)

ARTICLES DE PELL I SKAI
BOSSES - CINTURONS
CARTERES - BITLLETERS
MALETES - ESTOIGS
GUANTS - MONEDERS
ARTICLES DE REGAL

activitats de les seccions

MUNTANYA

La Secció de Muntanya té previst, i ja hi està fent els primers passos, d'organitzar una colla de projeccions de diapositives junt amb alguna pel·lícula (tot referent a muntanya) per als propers mesos, a raó d'una sessió cada mes. Les projeccions es faran a la sala d'actes del nostre estatge social al vespre dels disabtes.

Tenim pensat fer la primera projecció el dia 10 de gener proper, coincidint amb el repartiment de medalles del XXV aniversari, als que han pujat al Bastiments durant l'any 80. Després anirem informant en dies d'antelació de les següents projeccions.

L'entrada serà gratuïta i es farà una mica de parlada sobre cada tema. Esteu, doncs, tots convidats i esperem que sigui del grat de tothom.

REPARTIMENT DE MEDALLES BASTIMENTS-80

El dia 10 de gener proper a les vuit del vespre, a la sala d'actes de la nostre Entitat.

Es repartiran les medalles del XXV Aniversari als qui durant l'any 80 han assolit el cim del Bastiments. Farem una projecció de diapositives i alguna pel·lícula, acabant l'acte amb un ressopó a la Secció de Muntanya. Us esperem.

ACTIVITATS AL REFUGI BALDRICH

Fem saber, per segona vegada, que estem preparant una estada col·lectiva al refugi Baldrich per les properes festes de Nadal i Cap d'Any. Mirarem de celebrar una mica aquestes festes. Per Cap d'Any farem un sopar de germanor amb turrons, neules, xampany, etc... i, com es tradicional, menjarem els dotze grans de raïm i per acabar hi haurà ball.

Mirarem també d'ambientar el refugi d'acord amb aquestes dates (arbre de Nadal, Pessebre, etc...). S'accepten tota mena de guarniments.

També tenim pensat de posar un pessebre, junt amb un llibre de registre, al cim del Costa Pubilla (2.100 metres), que està a unes dues hores del re-

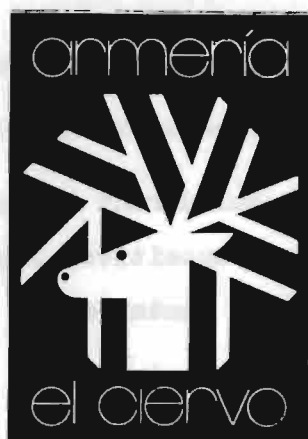
fugi.

Fem saber també que el refugi estrenarà sis banquetes, així com vuit penjadors amb repisa a les cambres i sis penjadors amb repisa gran per a posar notxilles i dues finestres completes per a dalt. Tot això s'ha fet gràcies a la col.laboració desinteressada dels companys Carles Lozada i Ramon López. Ben gustosament els en donem les gràcies.

Entre els assistents al refugi en la nit de Cap d'Any es rifarà una cistella, previ la venda dels números a un preu molt mòdic, els dies abans. Si hi ha neu, es farà un concurs de ninots de neu per als menuts i un per als no tan menuts. Us hi esperem a tots.

NOTA IMPORTANT

Recordem una vegada més que el refugi Baldrich actualment es troba sense guarda. Si hi ha alguna persona que desitgi fer-se'n càrrec demanem que ho comunicui a la Secció de Muntanya, el més aviat possible.

ESPORTS

COMERCIAL MARSE S.L.

AVINGUDA FRANCESCO MACIA, 59

-

Tel.: 893 43 49

VILANOVA I LA GELTRU

MARXA D'AZIMUTS

Després de moltes vacil·lacions i dubtes, quatre equips de la nostra entitat ens vàrem decidir a participar en aquesta marxa. A les 6 del matí sortíem de Vilanova amb dos cotxes. Arribàrem a Castellterçol, lloc de començament de la cursa, a tres quarts de vuit. Com que no trobàrem ningú de l'organització, anàrem a un bar, per tal no sentir el fred que feia a aquella hora.

A la fi, per allà a dos quarts de nou, comença a sentir-se la gent de l'organització. Anem tot seguit a inscriurens i a buscar tota la documentació de la marxa. Obrim els mapes i calculem el primer azimuth per anar al Control núm. 1. Un cop calculat i buscat el camí del mapa més apte per a anar-hi, esperem el nostre torn de sortida per a començar la cursa. El lloc que ens ha sortit és la Font del Castell, prop del Castell de Sant Miquel i cap a allà encaminem les nostres passes. En alguns llocs del camí trobem encara l'herba gelada degut al fred de la nit. Passem primer de tot per la masia del Casuc, desviant després fins a una riera propera, la qual travessem per a pujar per les voreres del castell i anar a la font del Castell. Aquí parem uns quinze minuts i calculem l'azimut per anar al control següent que surt a les vores de la font de l'Arç, prop de la carretera per la qual hem arribat a Castellterçol. En aquest tram sorgeixen les primeres dificultats per alguns equips. Un cop calculat el corresponent azimuth ens fa anar a una cruïlla de camins, després d'una forta pujada. Des de aquesta cruïlla hem d'anar, mitjançant el càlcul de l'azimut, a la masia del Ricard. Aquesta masia és molt gran i és situada en uns plans. Les dades donades en aquest control ens indiquen el proper control que és situat en un creuament de camins de carro situats en la carena de la Caixeta.

En aquest lloc, per on després tornarem a passar, calculem l'azimut corresponent, que indica l'ermita de Sant Julià d'Uixols. Per arribar a l'ermita passem bastant per la carena i podem contemplar unes magnífiques vistes del Pirineu i pre Pirineu molt nevats. Des de l'ermita ens dirigim, després de fer l'azimut, per l'era de les cases fins al creuament de camins que ja havíem passat anteriorment. Finalment, ens dirigim una altra vegada a la masia del Ricard, lloc on finia aquesta cursa.

En aquesta marxa ja és norma que quan lliures la butlleta de l'horari

efectuat, comencen a comptar els punts i ho posen en una pissarra, per ordre de puntuació. Quina no seria la nostra sorpresa en veure situat en el primer lloc, amb 8 punts, un dels nostres equips. Aquest lloc ja no li varien canviar en el transcurs de tot el recompte dels diferents equips. O sigui que, una vegada més, la nostra Entitat va ésser la guanyadora d'aquesta cursa. Per entitats vàrem ésser els segons.

La classificació oficial la publicarem al proper butlletí.

ESQUI

TEMPORADA 1980 - 1981

Targes de la F.C. Esquí es podran retirar a la secció, sempre que hi hagin un mínim de 15 d'elles demanades.

Preu per targe: 550'00 Pts.

VOCAL DE LA SECCIO: JOSEP JULIA

VOCALS MATERIAL: J. MIRO
M. JULIA

Si el temps ho permet els messos de gener i febrer tindrà lloc un curset d'esquí en pista als Rassos de Peguera i Port del Compte, al Bergueda i Alt Cardener.

Per més informació a la secció, tots els dies feiners de 8 a 9 del vespre.

PREUS D'INSCRIPCIO: D'acord amb el lloc de sortida.

PREUS LLOGUER MATERIAL

SOCIS: Botes: 200'- pts. per dia
Esquis: 400'- Pts. per dia
Esquis i botes pel cap de setmana: 550'- Pts.

NO SOCIS: Botes: 350'- pts. per dia
Esquis: 600'- pts. per dia
Esquis i botes pel cap de setmana: 800'- Pts.

NOUS PREUS DE LLOGUER PER DIES

SOCIS: Equip complert: 450'- pts.
Varis dies 25% descompte

NO SOCIS: Equip complert: 700'- pts.
Varis dies 25% descompte

NOTA: El material serà entregat els divendres ó vigílies de Festa, i el retorn serà els dilluns o l'endemà de la festa.

G.E.A.M.

Setembre.-

Total sortides: 13.

- SERRA DEL CADI.

Roca de l'Ordiguer. Via Pokorski-Cerdà. 1ª local.

- MONTSEC D'ARES.

Paret de les Bagasses. Congost de Terradets. Via Vidal-Farreny.

1ª local. Via Cade.

- MONTSERRAT.

La Quarta de Trinitats. Via Pokorski.

La Trumfa. Via G.A.M., 1ª local.

- PENYES DE CAN MERCET.

Via integral, Via Curset.

- PENYES DEL PIC DE L'ALIGUE.

Via Lola, Via Joana, Via Cesca.

- LA LLACUNA.

Roca del Frare. Via Normal.

- SANT MIQUEL D'OLERDOLA.

El Puro i la Falca. Via Formiguera, Via Arista al Puro.

Octubre.-

Total de sortides: 16.

- Participació en el Curs d'Instructors de l'ECAM d'escalada en roca.

Membres participants: F.X. Rabat i F.X. Ventosa.

- MONTSERRAT.

La Prenyada. Via Cerdà-Pokorski.

Paret de Diables. Via G.A.M.

Portella Petita. Via G.A.M.

El Cep Llarg. Via Arista Bruos.

Agulla del Capdamunt. Via Arista Bruos.

- PEDRAFORCA.

Cara Nord. El Gat. Via Homedes.

- MONTSEC D'ARES.

Paret de les Bagasses. Congost de Tarradets. Via Espoló. Via Vidal-Farreny-Albir.

- VALL D'ORDESA.

Tossal del Mallo. Via dels Francesos (Ravier).

- MONTSEC D'ARES.

Roca Regina. Via Gali-Molero.

- MALLOS DE RIGLOS.

Mallo Pisón. Via Ximeneia Pany-Haus.

Mallo Fire. Via Rabadà-Navarro.

- PENYES DEL PIC DE L'ALIGUE.

Via Rosa Sala. 1ª Integral. 1ª Absoluta.

Via Lola. Via Blanca. 2ª Absoluta.

= = = = =

(Vilanova - Sitges - El Vendrell - Clariana - Vilafranca)

LES PENYES DE CAN MERCET (Sant Pere de Ribes), 13 i 14 de Desembre.

PROGRAMA.

Dissabte, 13

a les 17 h. Trobada a la plaça de Sant Pere de Ribes, bar Quo-Vadis.

18 h. Debat obert:

- Possibilitat de formar una delegació d'ECAM a la nostre regió.
- Les nostres escoles d'escalada.
- Ressenyes, possibilitat de fer una guia de les nostres escoles d'escalada.
- Situació del Grup d'escalada dintre de l'Entitat
- L'Escalada, avui.
- Intercanvi de direccions.
- Preocs i Preguntes.

21.30 h. Sopar.

22 h. Foc de camp i Cremada de Rom.

Diumenge, 14

a les 8 h. Llevar-se i esmorzar.

Durant el matí es podrà fer escalada per l'escola de Les Penyes de Can Mercet. (Es donaran a l'arribada unes ressenyes de les principals vies de l'escola).

14 h. Costellada i escalivada.

16,30 h. Si es considera interessant per part dels assistents es podrà continuar el debat.

17 h. Comiat a Sant Pere de Ribes

CULTURA

NOTA IMPORTANT PER ALS COL.LABORADORS DEL BUTLLETÍ

Us demanem que presenteu els vostres originals, picats a una sola cara i a TRES espais.

A tots aquells de vosaltres que ho vulguin els tornarem els originals amb les ganes que vagin prenent nota de les faltes principals en que incorren.

PROPERES EXPOSICIONS

Del dia 5 al 19 de desembre.

PROBLEMATICA DE LA LLENGUA . A càrrec del grup d'Esperanto.

Del dia 10 al 23 de gener.

ACONCAGUA - 80 . A càrrec d'Angel Vedo, del G.E.A.M.

L'ESTROP

La coral infantil "L'Estrop", aprofitant les festes nadalenques, anirà a Sant Pere de Ribes el dia de Sant Esteve, a presentar la cantata "Les figures del Pessebre", en el centenari del naixement de l'autor, JOAN LLONGUERES, compositor que donà una forta empenta a l'activitat musical al nostre país. Els mes petits cantaran unes petites obres populars.

Interpretant les mateixes obres, els cantaires de "L'Estrop" participaran properament al II "Vilanova canta el Nadal", conjuntament amb totes les entitats musicals de la ciutat, que tindrà lloc a l'església de Sant Antoni el dia 3 de gener.

Hi ha pics al Pirineu que malgrat que superen els 3.000 m. d'altitud són força desconeguts i poc freqüentats en comparació amb altres on pràcticament s'ha de fer cua per arribar-hi. La raó la desconec, perquè en el cas que ens ocupa no és per dificultat. La guia Posets-Maladeta el marca amb F, ni perquè estigui amagat, ja que domina tota la vall del Cinqueta de la Pez al cantó aragonès i la vall francesa d'Aure, i és un dels miradors més ben situats del Pirineu. Per la seva proximitat és meravellosa la visió sobre el massís de Posets i Bachimala. Es contempla amb tota la seva majestat el Cotiella, el llac d'Ordiceto, i tota la carena divisòria d'aigües a la qual pertany el pic, les puntes Suelza i Fulsa, que per l'altre cantó dominen el poble de Bielsa i la vall de Pineta i, si el dia és clar, sort que nosaltres no vàrem tenir, ens asseguren que es veu el massís de la Maladeta, el Mont Perdut, la Múnia, etc...

La temptació de pujar-hi és doncs forta.

El nom del pic és una mica imprecís. Mentre al mapa de l'editorial Alpina marca la cota 3.034 m. amb el nom de Batoua o Culfreda i dóna el nom de Culfreda al pic situat a la mateixa cresta, a la cota 2.901, que porta entre parèntesi el nom de Pic de Cauarère, el mapa militar fulla 147 (Liena), quart II Machimala, li dóna el nom de Batoua solament i Culfreda respectivament, i la guia Posets-Maladeta del CEC considera que el nom del primer pic de la cresta que li dóna una altitud de 2.909 m. és el de Caou-rère i el correcte del cim principal és Culfreda, amb 3.035 m. La mateixa guia especifica que Culfreda és el nom que li donen els habitants de la vall de Gistain i, per tant, és el que nosaltres escollim.

Sortírem de Vilanova el matí del dia 28 de juliol amb direcció al Pirineu. Després d'haver fet una mica el turista per Ainsa i Bielsa, vàrem arribar al pla de Tavernes on acampàrem. Allà vam trobar un nombrós grup de tendes del Centre Excursionista de Terrassa que hi feien un campament social, amb els quals vam fer petar la xerrada.

La primera sorpresa fou que el lloc on s'acaba la pista apta per a vehicles no corresponent al pla de Tavernes, tal com indica el mapa de l'edito-

rial Alpina, sinò bastant abans, aproximadament al lloc on marca Cabaña de Tabernes. Això ens ho confirma el mapa de carenes editat per la Federació Espanyola de Muntanyisme, amb motiu del XXXVI Campament Estatal d'Alta Muntanya.

La segona fou el temps, que si bé ens féu bon dia, la nit esclatà una tempesta molt espectacular, i, com que la tenda que féiem servir tenia forats ens vam despertar a mitja nit una mica mullats i desesperançats per l'endemà.

A les vuit encara pluvia, però una hora més tard, ja no. Sense pensar-ho massa, a tres quarts de deu agafàvem la motxilla en direcció al Puerto de la Madera. El camí està tota l'estona resseguit per uns senyals blancs i vermells en forma de fletxa i, en alguns trams, sobretot els inicials, és un corriol ben marcat.

A mesura que anem pujant, el paisatge es fa més majestuós i augmenten les ganes d'arribar al cim, però al mateix temps les boires llunyanes es van fent més grosses.

Arribats al coll cal seguir la carena divisòria d'aigües i a la vegada frontera franco-espanyola que el primer tros és molt senzilla i després es va fent més dreta fins arribar sense gaires dificultats al pic Cauarère (2.901 m.) des d'on podem contemplar majestuós el Culfreda i la cresta que hem de seguir, que si bé les úniques dificultats que presenta són unes lloses una mica abans d'arribar i el mal estat de la roca, -pissarra descomposta- és sempre molt àeria.

Finalment, arribem després de dues hores des del coll al cim de Culfreda (3.034 m.), però com que està format per tres puntes, una central de 3.030 m. i una altra oriental de 3.032 m., estem encara vint minuts més a cavall de la roca, entre dos abismes fins a assolir l'últim pic, sobre les tres de la tarda.

Després de fer les fotos de rigor i contemplar el paisatge que se'ns mostra entre les nuvolades, iniciem el retorn que a partir de mitja baixada és amb una espessa boira. Arribats al coll la boira es queda i iniciem

ràpidament la davallada.

Ara només ens caldrà fer el sopar, menjar i desdansar.

L'endemà tornem cap a casa fent una parada al bonic poble de Tella per poder admirar les seves esglésies i ermites romàniques, el seu paisatge realment impressionant i el seu dolmen megalític.

Dades:

Participants: Manuel Busquets i Montserrat

Salvador Butí i Papiol

Itinerari: Vilanova, Tabernes, en cotxe.

Tabernes, Puerto de la Madera, dues hores llargues.

Pic de Cauarère, una hora.

Culfreda Occidental, una hora.

Culfreda Central, 10 minuts.

Culfreda Oriental, 10 minuts.

Roca: Pissarra molt descomposta.

Dificultat: Cresta fàcil.

Material: No varem utilitzar res més que les botes, però cal tenir en compte l'època de l'any.

SALVADOR BUTI I PAPIOL

NADAL AL BALDRICH

Entre Planoles i Castellar de N'hug, sobre el poblet de Navà, al mig mateix d'un coll verd, entre bosc i claror, mirant el Puigmal, hi ha una casa vella de pastors, que es resisteix a morir, aguantant el glaç, el vent, les pluges i l'edat.

Estem dins la casa, esperant el pastor, que ens portarà una càrrega de queviures. La quitxalla juga amb la neu, fent ninots, cada vegada més grans, competint entre ells, per guanyar el concurs. Després vindrà la jinkama i les rialles de grans i petits.

El "tió", retort, vell, gruixut i ple de forats, tapat amb una manta, presideix l'escó de la cuina, esperant les "carfoies" dels més menuts.

Estic content. Després de molts anys d'esperar-ho, ho he aconseguit: Passar aquestes festes lluny de la civilització, de la taula plena fins dalt de tota mena de menjars, comprats a preu d'or i que a la fi sempre ens fan mal, fora dels convencionalismes familiars i els típics compromisos socials de costum, fora i lluny d'aquella tristor característica que envolta en alguns moments aquests dies i que no sabem perquè, ens omplen d'engoixa.

El temps sembla propici, per ara. Si nevés aquesta nit seria fabulós. Seria un dia complet.

Ja ha arribat el pastor, amb el seu "tot terreny", amb ajut de cadenes. Descarreguem el menjar per a tots els dies, el ví, el xampany, les llaminadures per a farcir el tio aquesta nit, torrons i altres complements. Amb el rebost ple, ja ens podem dedicar de cop a guarnir l'arbre a la sala-menjador on farem els àpats.

Són les set del vespre. Les nostres dones estan donant els darrers tocs a l'escudella, que perfuma tot el recinte, barrejat amb l'olor del foc. Els homes parem la llarga taula per als vint-i-cinc que serem aquesta nit. Possiblement espelmes, branquillons d'avet i molsa collida aquest matí.

Els vaillets més grans ja han arribat de posar un pessebre dalt del cim del Puigllançada. Per tant, ja podem començar.

Un bon sopar. De casa, senzill i ben regat. Escudella i carn d'olla, suquet de peix, especialitat vilanovina d'uns bons amics de mar, torrons i neules, xampany i mistela de Ribes de Freser.

A la cuina, tot preparat. Els bastons enlaire i la cançoneta als llavis dels menuts :

"Caga tió, caga ben bo..

" No caguis arengades, que són salades,
caga torrons, que són més bons".

Així, per tres vegades, picant i picant; la manta amunt, i vinga xirino-la! i un altre tomb a sucar el bastó al racó del menjador, mentre els grans fem possible el fèrtil defecar del tan sofert i anímic protagonista de la festa.

ràpidament la davallada.

Ara només ens caldrà fer el sopar, menjar i desdansar.

L'endemà tornem cap a casa fent una parada al bonic poble de Tella per poder admirar les seves esglésies i ermites romàniques, el seu paisatge realment impressionant i el seu dolmen megalític.

Dades:

Participants: Manuel Busquets i Montserrat

Salvador Butí i Papiol

Itinerari: Vilanova, Tabernes, en cotxe.

Tabernes, Puerto de la Madera, dues hores llargues.

Pic de Cauarère, una hora.

Culfreda Occidental, una hora.

Culfreda Central, 10 minuts.

Culfreda Oriental, 10 minuts.

Roca: Pissarra molt descomposta.

Dificultat: Cresta fàcil.

Material: No varem utilitzar res més que les botes, però cal tenir en compte l'època de l'any.

SALVADOR BUTI I PAPIOL

NADAL AL BALDRICH

Entre Planoles i Castellar de N'hug, sobre el poblet de Navà, al mig mateix d'un coll verd, entre bosc i claror, mirant el Puigmal, hi ha una casa vella de pastors, que es resisteix a morir, aguantant el glaç, el vent, les pluges i l'edat.

Estem dins la casa, esperant el pastor, que ens portarà una càrrega de queviures. La quitxalla juga amb la neu, fent ninots, cada vegada més grans, competint entre ells, per guanyar el concurs. Després vindrà la jinkama i les rialles de grans i petits.

El "tió", retort, vell, gruixut i ple de forats, tapat amb una manta, presideix l'escó de la cuina, esperant les "carficies" dels més menuts.

Estic content. Després de molts anys d'esperar-ho, ho he aconseguit: Passar aquestes festes lluny de la civilització, de la taula plena fins dalt de tota mena de menjars, comprats a preu d'or i que a la fi sempre ens fan mal, fora dels convencionalismes familiars i els típics compromisos socials de costum, fora i lluny d'aquella tristor característica que envolta en alguns moments aquests dies i que no sabem perquè, ens omplen d'engoi.

El temps sembla propici, per ara. Si nevés aquesta nit seria fabulós. Seria un dia complet.

Ja ha arribat el pastor, amb el seu "tot terreny", amb ajut de cadenes. Descarreguem el menjar per a tots els dies, el ví, el xampany, les llaunes per a farcir el tio aquesta nit, torrons i altres complements. Amb el rebost ple, ja ens podem dedicar de cop a guarnir l'arbre a la sala-menjador on farem els àpats.

Són les set del vespre. Les nostres dones estan donant els darrers tocs a l'escudella, que perfuma tot el recinte, barrejat amb l'olor del foc. Els homes parem la llarga taula per als vint-i-cinc que serem aquesta nit. Podem espelmes, branquillons d'avet i molsa collida aquest matí.

Els vailets més grans ja han arribat de posar un pessebre dalt del cim del Puigllançada. Per tant, ja podem començar.

Un bon sopar. De casa, senzill i ben regat. Escudella i carn d'olla, suquet de peix, especialitat vilanovina d'uns bons amics de mar, torrons i neules, xampany i mistela de Ribes de Freser.

A la cuina, tot preparat. Els bastons enlaire i la cançoneta als llavis dels menuts :

"Caga tió, caga ben bo..

" No caguis arengades, que són salades,
caga torrons, que són més bons".

Així, per tres vegades, picant i picant; la manta amunt, i vinga xirino-la! i un altre tomb a sucar el bastó al racó del menjador, mentre els grans fem possible el fèrtil defecar del tan sofert i anímic protagonista de la festa.

No ens hem adonat, però, que a les finestres de les feixugues i velles parets, les volves de neu estan fent feina i de valent. Està nevant!!, crida un dels nois, i tots d'un salt, fem cap a la porta, per veure allò que tant esperèvem. Es cert, la neu està calent amb força però sense ventar. Es màgic l' instant. La llum que surt de la porta, es reflecteix en els petits punts blancs, bellugadissos, que fan de l'espectacle una nova festa. Després restem silenciosos i ens acostem tots plegats vora la llar, al costat de l'arbre, li encetem nadalenques i cançons de muntanya. Després, més gresca. Els menuts van calent de son. Mentre els nens van a dormir o ficats ja dins els sacs i ben abrigats, preparem els mitjons, penjats a l'arbre, amb les quatre joguines, que faran del matí de Nadal una festa joipsa.

Són dos quarts d'una. Tothom puja a les golfes, a descansar. Encara vull esperar per fer una cigarreta tot mirant el foc i allargar si fos possible aquesta meravellosa nit que a la fi he pogut aconseguir, tal com havia somniat.

Les flames del foc juguen amb les ombres de les pedres de la paret i les fustes de penjar. Els meus pensaments també juguen a creure que això tornarà a ésser realitat l'any vinent.

Voldria que tots poguéssiu gaudir d'un Nadal com aquest.

BONES FESTES NADALENQUES A TOTS ELS AMICS !!!

ENRIC SOLÀ I MIRA

QUESTIO DE CONSCIENCIA

Com tots sabem, una entitat és formada per socis. Sense els socis no es pot parlar d'entitat. També se sap que els socis es divideixen en dos grups: socis actius i socis passius. Els actius són aquells que porten a cap una tasca concreta i els passius són els que només aporten la quota establerta.

Tots dos tipus de socis són necessaris per a una entitat i mereixen el meu respecte. Ara bé, segons el percentatge d'uns i altres, l'entitat es desenvolupa d'una manera o d'altra. M'explicaré: Si del total de socis d'

d'una entitat el 50% són actius i el 50% són passius, tenim que les tasques necessàries per al bon funcionament de l'entitat queden molt repartides i toca poca feina a fer per cada soci. Però si en aquesta mateixa entitat, els socis actius són un 10% i els passius un 90%, tenim que amb el mateix volum econòmic que en el cas anterior, només un 10% fa la feina mínimament necessària per a cubrir les finalitats de l'entitat. Això suposa dues coses:

1) L'acumulació de feina per cada soci actiu, amb un gran augment del perill del desgast o, millor dit, de cremar-se per un excès de feina.

2) Deixar de banda activitats perquè ningú no les vol fer o perquè els pocs que treballen ja no poden responsabilitzar-se de més feina.

Així veiem que dues entitats amb el mateix nombre de socis i conseqüentment amb el mateix volum de diners, poden canviar el seu desenvolupament, segons l'index de socis actius i passius. Com es pot solucionar això?. La solució sobre el paper és molt senzilla. El que és més difícil és posar-ho a la pràctica.

Al voltant del funcionament d'una entitat es forma un cercle viciós. Els socis no col.laboran perquè no es fan activitats interessants i no es fan activitats interessants perquè els socis no col.laboren. Expressat així sembla que no hi pugui haver solució però, com ja he dit abans, n'hi ha una de molt clara. Encara que en principi sembli utòpica, veureu que no és així.

Aquesta solució es diu "Conscienciació del soci".

Cada soci ha de fer un examen de consciència i preguntar-se: "Podria fer jo alguna cosa més per la meua entitat, a més de pagar la quota?". Si la resposta és negativa, no té cap més problema. Els diners que paga cada mes ens són de molta ajuda. Si no pot fer res més ja em sembla molt.

Però si la resposta és positiva llavors ha de pensar en quines coses ell pot col.laborar. No cal que perdi cada dia hores treballant per a l'entitat, sinó que cadascú, segons possibilitats, s'ha de posar al servei de l'entitat.

Si un soci ha de canviar els mobles de casa seva en lloc de llençar els vells o de cremar-los per Sant Joan, ha de pensar si poden servir a la seva entitat. Això, encara que no ho sembli, ja és una manera positiva de col.laborar.

Si un soci té un ofici amb el qual sap que en un moment determinat pot fer servei a l'entitat, si té una mica de temps disponible, no s'ho ha de rumiar dues vegades i ha de col.laborar en aquella tasca que sap que si no fa ell i s'ha de fer fora de l'entitat costarà unes pessetes que poden ésser necessàries per alguna altre activitat.

Els socis que tenen les tardes o els matins lliures i no saben què fer, no estaria de més que pensessin dedicar un cert temps a les labors obligades de l'entitat per tal de descarregar una mica de feina als altres companys.

Això només són uns petits exemples per a poder solucionar la manca de personal. Hi ha una infinitat de maneres de col.laborar en una entitat. No-més falta conscienciar-nos.

MANUEL DALMAU I ESCOFET

SABA NOVA DINS LA SECCIÓ DE CULTURA: LES EXPOSICIONS

Va ésser un bon dia del mes de maig que un reduït grup de socis joves varem reunir-nos al bar de la societat i ens vam qüestionar seriosament el que podíem fer per aixecar la ja moribunda secció de cultura. De seguida diverses idees varen sorgir d'una manera espontània: posar de nou en funcionament la biblioteca, classificar i ordenar els butlletins, cicles de conferències, sortides culturals, exposicions periòdiques, etc. Però ve't aquí que una d'aquestes activitats, potser sense pensar-nos-ho massa en un principi, ha agafat un cert relleu, no sols dins de l'entitat sinó també en els medis culturals de la nostra vila. Em refereixo a les exposicions.

La primera d'aquestes exposicions fou la que ens mostrà el nostre benvolgut soci Antoni Ordovàs, amb una temàtica prou difícil com és el dibuix a la ploma, dedicada exclusivament a l'arquitectura romànica dels Països Catalans. Hom restà sorprès per la delicadesa i perfecció en el dibuix, sobre tot qui encara no coneixia la seva obra. Aquesta primera exposició coincidí amb la inauguració de la sala d'actes després de la més recent remodelació. Restà oberta des del dia 7 al 20 de juny.

La segona exposició, amb la temàtica "Els guigs vilanovins dins la sego-

na meitat del segle XIX i la primera meitat del segle XX", creiem que va ésser una presentació inèdita a Vilanova. Sembla que totes les exposicions anteriors han estat degudes al bon xilògraf Ricard Vives i Sabaté. Es mostraren exemplars ben antics dels joves col·leccionistes locals Carles Munts, Josep Mª Armesto, Esteve Sivill, i del qui signa. Es publicà un opuscle. Aquesta exposició restà oberta des del 21 de juny fins el 5 de juliol.

La tercera exposició fou dedicada a un altre artista local, soci també de l'entitat, que conrea la pintura. Josep M. Also no és pas el primer cop que exposa a la nostra vila. Intueixo que amb la seva juvenesa, un fort caràcter pictòric i una il·lusió i voluntat admirables tindrà un camí ple d'èxits. Aquesta exposició, amb la temàtica de "Pallassos", restà oberta des del dia 11 al 24 d'octubre.

La quarta exposició fou dedicada a una temàtica poc freqüent, però alhora prou interessant com és "Les plantes silvestres del Penedès". Curosament presentades per Maria Carme Barceló, poguérem contemplar moltes espècies que normalment veiem fent excursions de les quals desconeixem el nom. Cada model era presentat amb el nom científic, nom popular català, data i lloc de recollida. Cal destacar-ne la notable assistència de públic. Restà oberta des del dia 25 d'octubre al 7 de novembre.

La cinquena exposició fou en commemoració del XXV aniversari de la fundació de l'Agrupació Excursionista Talaia. Feia temps que havíem previst presentar aquesta mostra de les activitats dutes a terme durant aquests vint-i-cinc anys, però tot i que s'havien fet avisos demanant que els socis ens deixessin alguns materials això no es va materialitzar fins el moment de començar a muntar l'exposició. Això desbordà per complet les nostres previsions d'espai i de feina.

El muntatge es féu en dos dies. Tot eren improvisacions, instal·lant làmpares, netejant copes, enganxant fotografies, netejant el local. Si bé l'exposició no es presentà amb una distribució i harmonia massa escaients, sí que cal remarcar la voluntat i ganes de treballar dels responsables de gairebé totes les seccions de l'Entitat. Fou un motiu, que no es presenta massa sovint per a fer un treball de conjunt i que serví d'apropament entre les seccions (avui dia, de per sí, massa separades). S'hi exposaren reculls de les sec-

cions de Montanya, GET, CEAM, Infantil, Amics de la Sardana, Fotografia i Cultura.

La inauguració fou solemne. Hi parlaren el president de l'Entitat senyor Julià i el batlle de la ciutat senyor Casanovas. El vi i les galetes donaren ocasió per a iniciar un diàleg entre els socis, prou llarg i curull de velles i belles anècdotes. L'exposició, oberta el dia 8, es clausurà el propassat 23 de novembre.

La sisena i darrera exposició, presentada els dies 29 i 30 de novembre, ha estat la que ha obtingut, sense cap mena de dubtes, l'exit més esclatant quant a assistència de públic. L'exposició de bolets naturals no s'hauria pogut portar a terme sense la magnífica col.laboració de la Societat Catalana de Micologia, tant en la recollida matinal del dissabte com en la direcció tècnica de l'exposició, portant a cap la tria de bolets i especificant la denominació de cada una de les 109 espècies exposades. Serví de complement una projecció de diapositives molt ben comentades.

El programa d'exposicions, que s'emmarca dins les activitats de la secció de cultura, no s'acaba pas aquí: Fotografia, La Vilanova Pretèrita, auques, un Penedès poc conegut, i ... un llarg etcètera ens espera. El millor agraïment que el soci pot donar és visitant aquestes exposicions que amb tanta bona voluntat porten a terme els seus responsables.

ANTONI SAGARRA I MAS

Col·labore amb el

BUTLLETÍ,

Escriu articles!!!

El Lexic de l'Excursionisme

L'excursionisme, com qualsevol altra activitat de l'home, té el seu lèxic característic. El nostre país té prestigioses entitats que l'han fomentat i li han donat suport durant una sèrie d'anys —la de més arrel ja ha arribat al centenari—. Creiem que és adient, doncs, de fer esment dels mots de què es val l'excursionista en recórrer el país d'una banda a l'altra pel goig de gaudir de la naturalesa, d'esplaiar-se o d'instruir-se. No és la primera vegada que en parlem, però creiem que és interessant de tant en tant de recordar aquells mots que són només d'ús ocasional, però força emprats entre els excursionistes.

L'excursionista, per tal d'escurçar el camí principal, fa servir sovint les **drecceres** o camins secundaris.

El **corriol** és un camí estret poc emprat que discorre entre boscos i pendents. La **cruïlla** és el lloc on s'encreuen dos camins. **Coll** és un pas existent que uneix per la part més alta dues valls o dues comarques. Si el **coll** té una importància considerable, com s'esdevé sovint als Pirineus, es diu **port**: el port d'Envalira.

L'**anorac**, emprat també en l'esquí, és una peça de diferents models, generalment amb caputxa, i té com a principal missió la de protegir

del vent. La **pellissa** és una peça semblant, feta o forrada de pells.

A la nit, sol fer-se servir el **sac de dormir**. Si es fa sense tenda, al ras, fins si es fa amb el sac, es diu **bivac**. La **màrfega** és un sac gros ple de palla o d'alguna altra matèria que fa de matalàs. La **motxilla** es duu a l'esquena, penjada amb dues corretges per damunt de les espatlles. Els alpinistes emprenen l'anomenat **crampó**, que és una espècie de calçat amb puntes de ferro que es lliga a les botes per poder passar les **geleres** (gran massa de neus perpètues) o pendents de gel. També en aquest cas i per tallar i fer esglaons es fa servir el **piolet**, que és un bastó amb punta de ferro i amb un tallant i una pua en la part superior. El **pitó** és una espècie de clau que usen els escaladors en ascendir per pendents verticals. Algunes vegades, per raó de seguretat, els alpinistes o els excursionistes es lliguen a la mateixa corda, tot fent el que s'anomena **cordada**. En l'**escalada**, la corda es fa passar pels **mosquetons**, que són unes anelles de ferro o metall amb una molla que permet d'obrir-les cap dintre. Com a maniobra contrària a l'escalada hi ha el **rappel**, mot d'ús internacional que es refereix al lliscament a través d'una corda subjectada al cim.

Amb aquest nom es designa el punt més alt d'una muntanya. Si el punt és agut s'anomena **pic**. A vegades amb el nom de **turó** es designen veritables **cims**, però generalment es refereix a punts més elevats del terreny. Per anomenar **turons** de formes suaus i arrodonides també s'empra alguna vegada el mot **pujol**, diminutiu de **puig**, que per la seva banda és sinònim de **cim**. (**Puig**, com **balmes**, **coll**, **comes**, **cruïlles**, **esplugues**, **grau**, **gual**, **port**, **serra**, **vall** i tants d'altres són paraules que han passat a significar cognoms de la nostra llengua). Quan

una **carena** és molt accidentada s'anomena **cresta**, per la seva forma més o menys semblant a la cresta d'un gall. Mentre **serra** i **serralada** vénen a significar la mateixa cosa (grup de muntanyes unides), **serrat** fa esment de la cadena de muntanyes secundàries que depenen d'una **serra** principal. Finalment també hi ha l'anomenada **agulla**, que és una roca punxeguda i aïllada que s'eleva en un indret de la muntanya: **les agulles de Montserrat**.

Josep MUNTÉ

Nº 37 U.E. SABADELL

Si en som suficients,
s'intentarà fer un CURSET
DE CATALÀ, a càrrec d'en
XAVIER GARCIA.

Informeu-vos !!!

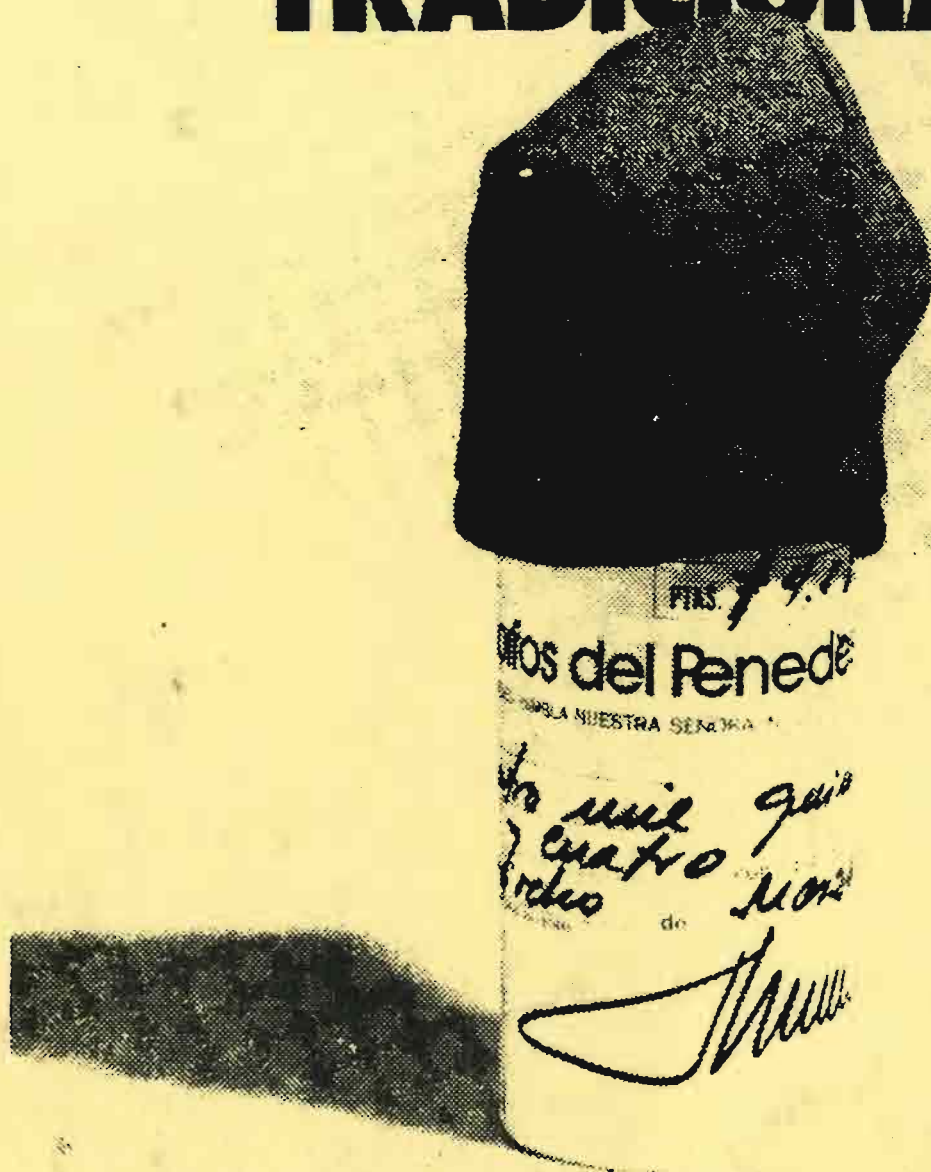
geltrú

c/ recreo 40, tel 893 5711

VILANOVA I LA GELTRÚ

COMPTES CORRENTS AGILITAT TRADICIONAL

Caixa d'Estalvis del Penedès

OFICINES A VILANOVA:

Avd. Francesc Macià, 8

Carrer Aigua, 121

Carrer de la Llibertat, 134